

Møte tirsdag den 12. januar 2010 kl. 10

President: Dag Terje Andersen

Dagsorden (nr. 36):

1. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om anmodnings- og utredningsvedtak i stortingsssesjonen 2008–2009 (Innst. 122 S (2009–2010), jf. Meld. St. 4 (2009–2010))
2. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens oppfølging av forvaltningsrevisjoner som er behandlet av Stortinget (Innst. 124 S (2009–2010), jf. Dokument 3:1 (2009–2010))
3. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2009 (Innst. 123 S (2009–2010))
4. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Belgia, undertegnet i Brussel 10. september 2009 (Innst. 114 S (2009–2010), jf. Prop. 35 S (2009–2010))
5. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en protokoll undertegnet i Brussel 7. juli 2009 til endring av skatteavtalen mellom Norge og Luxembourg. (Innst. 115 S (2009–2010), jf. Prop. 55 S (2009–2010))
6. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en endringsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Singapore, undertegnet i Singapore 18. september 2009 (Innst. 116 S (2009–2010), jf. Prop. 57 S (2009–2010))
7. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en endringsprotokoll med tilleggsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Østerrike, undertegnet i Wien 16. september 2009 (Innst. 117 S (2009–2010), jf. Prop. 58 S (2009–2010))
8. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Polen med tilhørende protokoll, undertegnet i Warszawa 9. september 2009 (Innst. 118 S (2009–2010), jf. Prop. 59 S (2009–2010))
9. Interpellasjon fra representanten Trine Skei Grande til kunnskapsministeren:

«Det er bred enighet om at man fra politisk hold skal etterstrebe et moderne skoletilbud. I Oslo foreligger det nå nyskapende planer knyttet til den fremtidige Ullern videregående skole. Dagens skole skal bli en del av en innovasjonspark som bl.a. forener kreftforskning, bioteknologibedrifter og en videregående skole som spesialiserer seg på realfag, entreprenørskap og helse- og sosialfag. På denne måten etablerer man et tett samarbeid mellom bedrifter, skolen og forskningen, og målet er at disse skal dra betydelige vekslere på hverandre. I sum betegnes dette som en helt ny måte

å etablere skole på, og er etter undertegnendes mening svært spennende også som modell for utvikling av skoler med ulike profiler over hele landet.

På hvilken måte vil statsråden legge til rette for, og bidra til, at prosjekter av denne art realiseres?»

10. Referat

Presidenten: Det foreligger fire permisjonssøknader:

- Fra representantene Gjermund *Hagesæter* og Ola Borten *Moe* om permisjon i tiden fra og med 12. januar til og med 26. mars – begge for å delta på sjefskurs ved Forsvarets høyskole.
- Fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe om sykepermisjon for representanten Martin *Kolberg* fra og med 12. januar og inntil videre.
- Fra representanten Geir *Pollestad* om velferdspermisjon i tiden fra og med 13. januar og inntil videre.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Følgende vararepresentanter innkalles for å møte i permisjonstiden:

For Buskerud fylke: Kjell Børre *Hansen*For Hordaland fylke: Torkil *Åmland*For Rogaland fylke: Arne *Bergsvåg*For Sør-Trøndelag fylke: Heidi *Greni***Presidenten:** Kjell Børre Hansen, Torkil Åmland og Heidi Greni er til stede og vil ta sete.

Sak nr. 1 [10:02:14]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om anmodnings- og utredningsvedtak i stortingsssesjonen 2008–2009 (Innst. 122 S (2009–2010), jf. Meld. St. 4 (2009–2010))

Marit Nybakk (A) [10:02:55] (ordfører for saken): Bakgrunnen for at Stortinget hvert år får Meld. St. 4 fra Statsministerens kontor og for den innstillingen som foreligger i dag fra kontrollkomiteen, finner vi i Stortingets forretningsorden, § 12 annet ledd nr. 9b. Der forutsettes det at Regjeringen legger fram en årlig melding om oppfølging av anmodnings- og utredningsvedtak fra Stortinget. Meldingen skal kort redegjøre for hva Regjeringen har gjort – eller har tenkt å gjøre – med vedtakene.

En enstemmig komité understreker at erfaringene med meldingene er positive. Det er viktig å sikre at Stortingets vedtak følges opp, og at Stortinget gis mulighet til å følge med på hvor langt man er kommet i gjennomføringen av det enkelte vedtak. La meg legge til at komiteen også gir honnør til Regjeringen for den formen man har valgt på tilbakemeldinger i de årlige budsjettproposisjonene. Det er viktig at vi også der får en samlet oversikt over anmodningsvedtakene. Det letter også komiteens kontroll.

Årets Meld. St. 4 er oversiktlig og tydelig. SMK har

innhentet uttalelser fra alle fagdepartementene. I sesjonen 2008–2009 ble det fattet 35 anmodningsvedtak og ingen utredningsvedtak.

Komiteen har valgt å kommentere Regjeringens svar på de vedtakene som komiteen mener krever ytterligere oppfølging. Komiteen tar de andre svarene til orientering.

Det er også slik at det etter årets behandling gjenstår to vedtak fra perioden 2007–2008 og ett fra 2006–2007.

På ett sted har kontroll- og konstitusjonskomiteen delt seg. Det dreier seg om Vedtak nr. 402 av 13. mars 2008, om å be Regjeringen innføre påbud om sitteplass for skolebarn i skoleskyss med buss. Her har Samferdselsdepartementet etter en vurdering foreløpig ikke planer om å innføre et slikt påbud – og jeg understreker foreløpig. Departementet vil imidlertid følge opp saken gjennom dialog og samarbeid med fylkeskommunene og andre relevante aktører i henhold til det som sies til komiteen.

Regjeringspartiene i kontrollkomiteen viser her til flertallet i transport- og kommunikasjonskomiteen, altså Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, som i Innst. 13 S for 2009–2010 ber Regjeringen vurdere endring i regelverk for å sikre alle skoleelever rett til sitteplass i skolebussen. Her foreligger det da fra de andre partienes side en henvisning til forslag som er lagt fram.

Til slutt: La meg understreke det som en enstemmig kontroll- og konstitusjonskomité sa ved behandlingen av Frøiland-utvalgets innstilling, nemlig at vedtak som klart og entydig er en beslutning som krever en bestemt handling, bare kan endres ved nytt vedtak i Stortinget. Dersom Regjeringen ikke kan – eller ikke vil – følge opp et vedtak, er det Regjeringen som må legge fram ny sak for Stortinget, og da med forslag til nytt vedtak.

Øyvind Vaksdal (FrP) [10:06:45]: Noen få kommentarer knyttet til et par av sakene som omtales i innstillingen.

Først til Vedtak 484 av 16. juni 2009. Stortinget ba Regjeringen sørge for at alle parter som forholder seg til nakkeskader, må forholde seg til WHO's retningslinjer gjennom å bruke ICD-10-koding og ICF ved bruk av DRG og diagnostisering, behandling, oppfølging, skadeomfang, jus og forsikring. Departementet skriver i sin tilbakemelding bl.a. at kodeverket er tilpasset behov for en oversikt over et samlet hjelpebehov, og egner seg ikke for å spesifisere tilstanden for den enkelte pasient, og anser med dette at vedtaket er fulgt opp. Denne tilbakemeldingen tar komiteens flertall til etterretning. Fra vår side kan vi imidlertid ikke se at vedtaket er oppfylt, og oppfordrer heller Regjeringen til å få omgjort vedtaket, dersom dette ikke er mulig å gjennomføre.

Så til dette med skoleelevers rett til sitteplass i skolebuss. Her er det noe ulike merknader fra opposisjonen og regjeringspartiene. Komiteens flertall, som her består av opposisjonen, kvitterer for så vidt ut at man fra Regjeringens side har vurdert muligheten for å innføre påbud om sitteplass for skolebarn i skoleskyss, men vi er uenig i departementets konklusjon. Regjeringspartiene slår også fast at man har foretatt en vurdering av mulighetene for å innføre et påbud i tråd med vedtakets ordlyd. Man registrerer

fra deres side at Regjeringen ikke har planer om å innføre et slikt påbud, men understreker samtidig at formålet med vurderingen fortsatt må være å endre dagens praksis. Regjeringspartiene er åpenbart heller ikke fornøyd med Regjeringens konklusjon, og de viser til faginnstillingen fra transport- og kommunikasjonskomiteen, der man i markedsform ber Regjeringen vurdere endringer i regelverket for å sikre alle skoleelever rett til sitteplass i skolebuss, som saksordføreren også var inne på.

Jeg kan ikke tolke dette annerledes enn at et samlet storting, riktignok med noe ulik tilnærming, ber Regjeringen vurdere dette på nytt, noe jeg er svært tilfreds med.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 1479)

Sak nr. 2 [10:09:07]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens oppfølging av forvaltningsrevisjoner som er behandlet av Stortinget (Innst. 124 S (2009–2010), jf. Dokument 3:1 (2009–2010))

Bendiks H. Arnesen (A) [10:09:49]: Riksrevisjonens rapport om departementenes oppfølging av tidligere forvaltningsrevisjoner gir viktig informasjon om resultatene etter Stortingets behandling. Årets rapport omtaler 14 forvaltningsrevisjoner, hvorav ni er avsluttet og fem følges videre.

Generelt har jeg inntrykk av at departementet tar tak i de svakheter Riksrevisjonen påpeker og lojalt forsøker å bedre forholdene. Det at en sak avsluttes, betyr imidlertid ikke nødvendigvis at alt er såre vel. Spørsmålet om sykehusenes ressursutnyttelse vil f.eks. bli fulgt opp i Riksrevisjonens årlige selskapskontroll, likeså materiellinvesteringssprosjektene i Forsvaret.

Når regnskapsrevisjonen i 2008 avdekker at elleve av 25 investeringsprosjekter er forsinket med mer enn ett år i forhold til opprinnelig plan, er det all grunn til å holde fokus på dette problemområdet. Komiteen deler Riksrevisjonens vurdering av at dette bør gjøres i tilknytning til den årlige regnskapsrevisjonen.

Når det gjelder de sakene Riksrevisjonen velger å holde åpne, finner jeg grunn til å peke på at målet om å sikre en økologisk og økonomisk bærekraftig reindrift, er like aktuelt i dag som da Stortinget behandlet saken for knappe fem år siden. Selv om det er iverksatt en rekke tiltak, gjenstår det fortsatt mye før målet kan sies å være nådd. En samlet komité er tilfreds med at Riksrevisjonen følger denne utviklingen.

Skjemabelastningen for næringslivet har stått på den politiske dagsorden i mange år. Stortinget har flere ganger bedt om at arbeidet intensiveres, men resultatene er ennå ikke gode nok til at saken bør avsluttes.

Når det gjelder opptrappingsplanen for rusfeltet for perioden 2007–2010, er ikke alle tiltak i planen gjennom-

ført. Siden perioden for denne opptrappingsplanen ennå ikke er løpt ut, og man følgelig ikke kan foreta en endelig evaluering av virkningene av tiltakene i planen, bør saken holdes åpen. Slik er det også for undersøkelsen av måloppnåelse i kriminalomsorgen.

For parallellrevisjonen mellom de russiske og norske riksrevisjonene av forvaltningen og kontrollen i Barentshavet og Norskehavet er det laget en egen felles oppfølgingsplan. Det er viktig å sikre et nært samarbeid mellom Norge og Russland om utnyttelse av fiskeressursene i nord. En samlet kontrollkomité er derfor tilfreds med at Riksrevisjonen vil følge saken videre.

Kort oppsummert: Komiteen er tilfreds med Riksrevisjonens vurdering av hvilke rapporter som kan skrinlegges, hvilke rapporter som bør følges i den årlige revisjonen, og hvilke som bør omtales i kommende rapporter om oppfølgingen av forvaltningsrevisjoner som er behandlet av Stortinget.

Øyvind Vaksdal (FrP) [10:13:32]: Noen korte kommentarer også i denne saken.

Jeg vil først og fremst uttrykke tilfredshet med at en enstemmig komité understreker at forenkling av skjema-veldet overfor næringslivet fortsatt skal ha høy prioritet og intensitet. Selv om dette arbeidet har gitt positive resultater, og selv om andre, sammenlignbare land kan skilte med like store kostnader som Norge, må dette ikke bli en unnskyldning for at dette viktige arbeidet trappes ned. Næringslivet har fortsatt betydelige kostnader med utfylling av både nødvendige og unødvendige skjemaer.

Så til soningskøene. Riksrevisjonen uttrykker tilfredshet med at soningskøene er betydelig redusert, og at Justis- og politidepartementet skal evaluere etatsstyringen i kriminalomsorgen. Det etterlyses imidlertid større bruk av individuelle planer for de domfelte, og det stilles spørsmål om fraværet av slike planer kan svekke målsettingen om en individuelt tilrettelagt soning.

Fra vår side er vi også tilfreds med at soningskøene er betydelig redusert. Vi er imidlertid svært skeptiske til at strafferabatt er brukt som det viktigste tiltaket for å få ned køene. Dette gir et fullstendig galt signal overfor lovbrøyttere. Vi vil derfor understreke at utvidelse av soningskapasiteten er et mye bedre virkemiddel enn strafferabatt, og at dette sender et klinkende klart signal om at lovbrudd ikke skal lønne seg.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 1479)

Sak nr. 3 [10:15:10]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2009 (Innst. 123 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1479)

Sak nr. 4 [10:15:28]

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Belgia, undertegnet i Brussel 10. september 2009 (Innst. 114 S (2009–2010), jf. Prop. 35 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1480)

Sak nr. 5 [10:15:54]

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en protokoll undertegnet i Brussel 7. juli 2009 til endring av skatteavtalen mellom Norge og Luxembourg (Innst. 115 S (2009–2010), jf. Prop. 55 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1480)

Sak nr. 6 [10:16:16]

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en endringsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Singapore, undertegnet i Singapore 18. september 2009 (Innst. 116 S (2009–2010), jf. Prop. 57 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1480)

Sak nr. 7 [10:16:36]

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en endringsprotokoll med tilleggsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Østerrike, undertegnet i Wien 16. september 2009 (Innst. 117 S (2009–2010), jf. Prop. 58 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1480)

Sak nr. 8 [10:16:59]

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Polen med tilhørende protokoll, undertegnet i Warszawa 9. september 2009 (Innst. 118 S (2009–2010), jf. Prop. 59 S (2009–2010))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1480)

Sak nr. 9 [10:17:22]

Interpellasjon fra representanten Trine Skei Grande til kunnskapsministeren:

«Det er bred enighet om at man fra politisk hold skal etterstrebe et moderne skoletilbud. I Oslo foreligger det nå nyskapende planer knyttet til den fremtidige Ullern videregående skole. Dagens skole skal bli en del av en innovasjonspark som bl.a. forener kreftforskning, bioteknologibedrifter og en videregående skole som spesialiserer seg på realfag, entreprenørskap og helse- og sosialfag. På denne måten etablerer man et tett samarbeid mellom bedrifter, skolen og forskningen, og målet er at disse skal dra betydelige vekst på hverandre. I sum betegnes dette som en helt ny måte å etablere skole på, og er etter undertegnede mening svært spennende også som modell for utvikling av skoler med ulike profiler over hele landet.

På hvilken måte vil statsråden legge til rette for, og bidra til, at prosjekter av denne art realiseres?»

Trine Skei Grande (V) [10:18:34]: Jeg vil begynne med å presentere dette prosjektet og si litt om historien bak det som har skjedd.

For ti år siden var Ullern videregående skole i Oslo truet med nedleggelse fordi det ikke var noen som søkte om å få gå på den. Frafallet var enormt, og man syntes det var underlig at en slik skole skulle komme så skjævt ut. I dag fullfører 90 pst. på Ullern videregående skole, og på flere av testene blir den rangert som den fjerde beste skolen i landet.

Det er mange ting som har ført til at Ullern har gått fra det den var for ti år siden, til det den er i dag, som f.eks. god ledelse og gode lærere. Det er mye som har påvirket dette. Men det er det som skjer nå, som jeg har lyst til å ta opp i denne interpellasjonen, nemlig et samarbeid mellom Oslo Cancer Cluster, Radiumhospitalet og Ullern videregående skole. Det er et byggeprosjekt på gang – man skal bygge disse tre sammen også fysisk – men samarbeidet mellom dem har pågått lenge. Tankegangen er at man kobler et forskningsmiljø med topp forskere innenfor medisinsk forskning sammen med et undervisningsmiljø på videregående skolenivå, der forskere kan være veiledere både for lærere og elever, og der elevene kan være med på utviklingen av de ulike forskningsprosjektene. I tillegg har vi her Radiumhospitalet, som jo er et topp sykehus på området, som også er med på å utvikle dette miljøet innenfor de to faggruppene realfag og helse- og sosialfag. Her får elever følge forskningsprosjekt, de får være med og bidra, og de får tilgang på det aller, aller beste og det ypperste innenfor området. Det har også ført til at en nå har fått en avtale med McKinley Technology High School i Washington, der både elever og lærere skal utveksle læreprosjekter og andre prosjekter, og de skal kobles opp mot Oslo Cancer Cluster og opp mot Radiumhospitalet, som også fører til at elevene får prøve å jobbe på engelsk, og at lærerne får utvikle seg både faglig og språkmessig. Det er også spennende fordi helse- og sosialfag er et område der vi har hatt svak rekruttering, og det har veldig ofte også vært knyttet svak status til yrket. Gjennom å lage slike pro-

sjekter får man et skoleprosjekt med høy status, der man får det ypperste bidraget til elevene.

Hva er det som er så veldig bra med dette prosjektet? Jeg tror for det første at det å gi status til forskningsformidling er en veldig viktig ideologisk del av dette, fordi i veldig mange land, og også i Norge, har det å formidle forskningen hatt mye lavere status enn det å utføre forskningen.

Jeg hadde en venn som jeg husker var i Ungarn for 20 år tilbake, og som, da han gikk på gata i Budapest, møtte en av sine professorkolleger, hvorpå denne professoren sa at han hadde det litt travelt, for han skulle til en barneskole og undervise i faget sitt. Så spurte min venn: Underviser du på barneskolenivå, du som er topp professor ved universitetet? Jo, i Ungarn var det slik at alle måtte undervise på alle nivåer én gang i året, og nå hadde han sin dag i barneskolen.

Jeg vil ikke gå for en slik reform, men tankegangen har jeg veldig sans for. Det handler om at man skal bruke de aller beste til å undervise de aller yngste. Og det å gi status til formidling, det å gi status til at en skal bruke topp forskere ved våre universiteter og våre høyskoler til å formidle forskning også til de aller yngste, mener jeg er et prosjekt som i seg sjøl gir status.

Det andre handler om frafallet. Vi har jo diskutert her i salen at vi må sette inn en rekke tiltak for å få bort frafallet. Det å være med på å lage slike prosjekter der næringslivet og det virkelige livet kommer nært inn på skolen, som man f.eks. kan oppleve ved å legge en helse- og sosialfaglinje nær et sykehus, gjør at folk fra første dag vet hva arbeidshverdagen deres blir, og at motivasjonen, som kanskje handler om at man har lyst til å ta vare på folk, lyst til å jobbe med folk, lyst til å ha den rollen, springer ut av noe annet enn det bare å forholde seg til skolebøker.

Så tror jeg at vi etter Reform 94 har tatt bort noe som var verdifullt, sjøl om det er litt sjåvinistisk. Det handler om yrkesstolthet, at man kan være litt sjåvinistisk på vegne av eget fag. Da jeg var lærer på videregående i historie og samfunnsfag, fortalte jeg mine linjefagsstudenter at det å studere samfunnsvitenskapelige fag var det ypperste man kunne gjøre. Det var vi som kunne litt mer, det var vi som forstod litt mer enn alle andre. Vi bygde opp en liten, faglig sjåvinisme innenfor vårt klasserom, som handlet om at vi holdt på med noe som de andre ikke kunne. Jeg tror at det er en viktig del av det å bygge opp stolthet knyttet til fag og knyttet til yrke.

Mye av det vi har mistet ved mange av reformene etter Reform 94, handler om at vi har laget så brede vifter at det nesten ikke går an for en lærer å være litt sjåvinistisk i klasserommet basert på eget fag. Derfor tror jeg det er viktig å se på om vi gjennom slike typer prosjekter kan knytte yrkesliv og skolehverdag så nær hverandre at yrkesstolthet, fagstolthet og litt sjåvinisme i forbindelse med det faget vi jobber med, kan være med på å utvikle og rekruttere til de fagene det er snakk om.

Det fjerde er å henge med i den faglige utviklingen. Vi som reiser rundt til bedrifter, opplever at mange er oppgitt over lærlinger som de får, som i og for seg har fått en

god skolegang, men fagene utvikler seg så fort at lærerne ikke klarer å henge med i alle deler når de ikke får det faglige påfyllet. Det er klart at hvis man utvikler en skole i så nær sammenheng med næringslivet, vil det også være mer inspirerende og lettere for lærerne å henge med. Jeg tror at hvis man som rektor skal sette sammen et fagteam, må det være helt fantastisk å kunne gjøre det i en slik type samarbeid som det vi ser på Ullern. Man får gode lærere.

I Oslo, som dette eksemplet er hentet fra, er det jo slik at alle skolene bare er en trikkebillett unna veldig viktige fagmiljøer og veldig store bedrifter. Hvorfor får man da ikke flere prosjekter som det på Ullern? Det skjer også mange ting rundt omkring i landet, ikke bare på Ullern. Jeg har vært på Oppdal videregående. Der har man fått ned frafallet dramatisk med et nært næringslivssamarbeid. På Byåsen skole i Trondheim har de et bilverksted i den ene enden av skolen og et sykehjem i den andre enden. Men jeg ser for meg at det kan være mange andre slike prosjekter. Hvorfor er det ingen medielinjer som er knyttet til et avis- eller et radiohus? Hvorfor er det ikke flere sykehjem som er knyttet til videregående utdanning innen helse- og sosialfag? Hvorfor er det ikke flere håndverksutdannelser i nærmere tilknytning til håndverksbedrifter?

Mitt spørsmål til statsråden er: Hvordan skal vi stimulere til flere slike prosjekt? Hvordan skal vi stimulere til utviklingsmidler som gjør at skoler tør å tenke slik? Hvordan skal vi få forskningsmiljøer og andre fagmiljøer til å se status i det å formidle til de aller yngste, det å koble de aller beste forskerne våre til formidling til de elever som virkelig trenger motivasjon og å se at dette faget er spennende å jobbe innenfor – nemlig de som er i vår grunnskole og videregående skole?

Statsråd Kristin Halvorsen [10:28:12]: Hvis jeg skulle gi ett svar i én setning, vil det være det Trine Skei Grande bidrar til gjennom å stille denne interpellasjonen, nemlig å spre de gode eksempler. Jeg tror at eksemplet fra Ullern nettopp vil være med på å inspirere andre til å tenke litt i samme baner.

Men la meg komme tilbake til det konkrete spørsmål som kom opp, og bare gå gjennom saken litt først.

Jeg er veldig positiv til den type samarbeidsprosjekter som Oslo Cancer Cluster og Ullern har, et samarbeid med lokalt næringsliv. Gjennom det samarbeidet har jo nettopp det interpellanten var inne på, vokst fram, at ved å kombinere forskningsmiljøer, sykehus og næringsliv i lokalmiljøet, klarer man å få til noe som i sum er mer enn bare å legge dem oppå hverandre. Det utvikler noe nytt og er en meget spennende, relevant og viktig læringsarena for veldig mange ungdommer som er så heldige å komme inn der. Det er også viktige og store problemstillinger i verdenssammenheng de jobber med. Det handler om helse, og det er nesten ikke mulig å tenke seg at en kan klare å finne kombinasjoner som – hva skal en si – har så store muligheter for overskrifter veldig mange steder rundt omkring i landet. Men det betyr ikke at dette ikke er en god idé som godt kan veksles inn i andre typer overskrifter.

Det er heldigvis ikke noe nytt i norsk skole at lo-

kalt arbeidsliv samarbeider med skole og utdanningsinstitusjoner. Erfaringene er at samarbeidet mellom skole og arbeidsliv har tilført mye positivt i opplæringen. Et godt samarbeid mellom arbeidsliv og skole bidrar til at elevene får en bedre oppfatning av hva arbeidslivet innebærer, at bedriftene får mulighet til å vise hva slags kompetanse de har behov for, at elevene erfarer nytten av å tilegne seg kunnskap, og at en får bedre forståelse av hva som kan brukes av det en lærer når en kommer ut i arbeidslivet senere. Og det er jo noe av det jeg møter ofte blant elever – ja, vi sitter her, nå er jeg snart ferdig med videregående, nå har vi holdt på i 13 år, men det er bare en forberedelse til det som er det virkelige livet, det er ikke det virkelige livet. Sånn oppfatter mange elever faktisk sin egen skolegang, og nettopp denne typen samarbeidsprosjekter er med på å gjøre opplæring og utdanning relevant.

Jeg vil oppfordre kommuner og fylkeskommuner til å utnytte mulighetene for å samarbeide med lokale bedrifter, offentlige virksomheter, høyere utdanningsinstitusjoner. Det er flere gode eksempler man kan lære av her, både på samarbeid med enkeltbedrifter og på hvordan fylker har organisert seg med henblikk på et systematisk samarbeid mellom utdanningssektoren og arbeidslivet.

Gjennom prosjektet Oslo Cancer Cluster kan opplæringen gjøres mer praktisk og rettet mot virkeligheten. Det vil skape interesse for læring, noe som igjen gir økt mulighet for at flere fullfører utdanningen, og kanskje blir motivert for å velge andre fag enn det de ellers hadde gjort. Det er bra at de bedriftene som deltar i prosjektet, har som mål å tilby relevante læreplasser, noe det ellers kan være en veldig stor utfordring å skaffe nok av.

Det legges i dette opp til ekstra utfordringer ved at samarbeidet utvides til en felles plattform også med forskningsmiljø. Det blir spennende å få erfaringer fra hvordan det fungerer for elever i videregående opplæring.

Tettere samarbeid mellom skole og arbeidsliv er et veldig viktig tema i St.meld. nr. 44 for 2008–2009, Utdanningslinja. Vi foreslår bl.a. der en ny handlingsplan for entreprenørskap og utarbeiding av veiledningsmaterieell for hvordan det kan arbeides med entreprenørskap. Opplæring i entreprenørskap bidrar til at skolen oppleves som mer praksisnær og virkelighetsnær for elevene. Entreprenørskap muliggjør bruk av varierte læringsarenaer, noe som kan realiseres på en god måte ved at skole og arbeidsliv samarbeider.

Vi skal styrke samarbeidet mellom arbeidsliv og utdanningssektoren gjennom prosjekt til fordypning, som er en del av faget utdanningsvalg. I tillegg står det formelle samarbeidet mellom skole og arbeidsliv innenfor fag- og yrkesopplæringen i en særstilling. Gjennom faget utdanningsvalg og forsøket med arbeidslivsfag mener jeg at vi også har lagt til rette for et godt samarbeid mellom skole og arbeidsliv på ungdomstrinnet. Et slikt samarbeid må selvfølgelig tilpasses lokalt.

Det er behov for at fylkeskommunene utvikler et tettere samarbeid med lokalt arbeidsliv. Fylkene må selv tenke gjennom hvordan de kan få til et samarbeid med lokale bedrifter og andre institusjoner som gir mulighet for mer praktisk og motiverende opplæring. Gjennom dette skapes

mer yrkesrelevant opplæring, noe som også har betydning for å sikre rekruttering av fagarbeidere til lokalt arbeidsliv for å dekke arbeidslivets behov.

Erfaringene som elevene tilegner seg gjennom kontakten med arbeidslivet, kan resultere i større interesse for læring i både teoretiske og yrkesrettede fag. Denne interessen er noe skolen kan bygge videre på bl.a. for å motvirke frafall.

Det er også igangsatt lokalt samarbeid mellom arbeidsliv og utdanning på enkelte fagområder. I den forbindelse kan jeg nevne lektor II-prosjektet, som er startet på 40 skoler. I det prosjektet er hovedtanken at representanter for næringslivet, f.eks. ingeniører, underviser på deltid i skolen for å bidra med faglig kompetanse og relevant realfagsopplæring for å bedre forståelsen av bruk av realfag i arbeidslivet. I lektor II er det først og fremst slik at representanter for arbeidslivet kommer til skolen, men det er også ulike lokale løsninger i dette prosjektet.

Mange samarbeidsprosjekter kan trekkes fram som gode modeller for andre. I Møre og Romsdal er det etablert et tett samarbeid mellom fylkeskommunen og bedriften Brunvoll AS, som er utnevnt som demonstrasjonslærebedrift. Jeg kan nevne Hordaland og Østfold som andre fylker der det er mye å lære. Gjennom prosjektet Gode Sirkler i Hordaland samarbeider kommunene Sund, Øygarden og Fjell med å forbedre koplingen mellom skole, samfunn og lokalt arbeidsliv i regionene – slik at elevene forstår hvordan fagene brukes i praksis – og samtidig øke muligheten for realistiske yrkesvalg. I Østfold har samarbeidet mellom større bedrifter gjennom hele utdanningsløpet blitt bedre, fra grunnskole, videregående opplæring, fagskole til høyskole. Alle parter er egentlig veldig godt fornøyd med det, og det har bidratt til et mer bærekraftig og utviklingsorientert lokalsamfunn. Eksempler på virkemidler de bruker, er fadderskap, tett samarbeid med videregående opplæring gjennom prosjekt til fordypning, entreprenørskap, lærlingordningen og gjennom praksis og faglig samarbeid med høyskolen.

I alle samarbeidsprosjekter er skolens behov for å få dekket kompetansemål innenfor fagene veldig sentralt. Hensikten er å gi elevene økt læringsutbytte, stimulere interessen og gi økt forståelse for den nytten fagene i skolen vil få for deres senere arbeid. Slike gode samarbeidsformer bidrar også til kompetanseutvikling for lærerne, som også interpellanten var inne på.

Interpellanten spør om jeg vil legge til rette for og bidra til at prosjekter som Oslo Cancer Cluster kan realiseres. Jeg vil oppsummeringsvis si at jeg er veldig positiv til denne typen prosjekter, hvor skolene utvikler samarbeid med ulike aktører i arbeidslivet enten innenfor næringslivet eller med høyere utdanningsinstitusjoner eller universiteter eller forskningsmiljøer. Det er ingenting til hinder i regelverk eller støtteordninger for å sette i gang den typen arbeid. Jeg tror det viktigste jeg kan bidra med, er å vise fram de gode eksemplene. For jeg tror suksessfaktor nr. 1 for å klare å få etablert denne typen prosjekter som Oslo Cancer Cluster og Ullern er, er at det finnes noen lokalt, noen ildsjeler, som er tent på at dette er en god idé, og som gir alt, og mer enn alt, og biter seg fast i ideen, in-

spirerer andre og får det samarbeidet til å fungere. Så den viktigste jobben for meg og jeg tror for Stortinget generelt og alle stortingsrepresentanter som er opptatt av dette, er å inspirere til at man tenner den gnisten lokalt, der man ser hvilke muligheter man har rundt seg. For det vil jo være mange steder i landet hvor det ikke er mulig å samarbeide med et radiumhospital eller et forskningsmiljø av det kaliber vi her snakker om. Men hele poenget er å ta utgangspunkt i det man har nært seg, for å få til et bedre samarbeid.

Jeg har veldig stor sans for mye av den tankegangen som en del land har om at forskere har plikt til å dele sin kunnskap med små og store. Jeg tror at denne formidlingen av forskning er en ekstremt viktig del av anvendt forskning i et samfunn. For det handler ikke nødvendigvis bare om smale enkeltprosjekter for å løse et lite problem, det handler om å løfte forståelsen og kunnskapen i et helt samfunn. I tillegg tror jeg det er utrolig morsomt for professorer og andre å bryne seg på den oppvoksende slekt, fordi man blir stilt spørsmål som man har veldig god nytte av å grunne litt på.

Trine Skei Grande (V) [10:38:51]: Jeg takker for svaret.

Jeg hadde regnet med at statsråden var på lag her, men det er jo alltid hyggelig at man er det.

Jeg vil begynne med det siste som statsråden sa. Det at slike prosjekter blir til, handler jo om ildsjeler, at det er noen som har lyst til å foreta denne koblingen, og de ildsjelene fins oftest i forskningen. Det er de som må strekke seg ned. For hendene på videregående skole-nivå står ofte klare til å ta imot. Derfor syns jeg det er viktig å ha denne interpellasjonen, for ildsjeler bør også bli sett når de gjør en slik innsats.

I Norge har vi noen kunstmiljøer som praktiserer dette med å la de aller beste undervise de aller yngste. En av de skolene som bruker den pedagogikken, er Barratt Due, som tar absolutt alle førsteplasser. Ikke bare får de Melodi Grand Prix-vinnere, men de gjør også rent bord i internasjonale konkurranser. Hele filosofien bak deres pedagogikk er at man skal bruke de aller beste på de aller yngste.

Jeg tror at vi burde hatt flere piloter, ikke bare på Ullern, for forskere er spredt ganske godt rundt omkring i landet. Det er mange forskningsinstitusjoner rundt omkring i landet, og det er ikke så mange av dem som jobber veldig nært med skolemiljø under sitt eget nivå, noe som de kanskje kunne hatt godt av. Så kanskje burde vi stimulert til noen flere piloter, som Ullern er, og tatt utgangspunkt i ulike forskningsmiljø for å få forskerne til å bli heltene. For det er i et samfunn der forskerne blir helter at man virkelig klarer å strekke seg framover. Der forskere blir nedstøvete eldre herrer, som de ofte er i Norge, som sitter på innestengte kontorer og ikke vil fortelle hva de har kommet fram til, til folk som ikke har like mange vekt-tall eller studiepoeng som dem, får vi et samfunn som går til grunne. Hvis vi klarer å gjøre forskerne og formidlerne av den type kunnskap til helter, hvis nerdene blir helter i et samfunn, vet vi at vi klarer å komme oss videre.

Og jamfør statsministerens nyttårstale regner jeg med at statsråden også er enig i det.

Så spørsmålet mitt og oppfølgingen til statsråden er: Hvordan kan hun være med og stimulere til at vi kan få noen flere Ullern-er rundt omkring i landet? Hvordan kan man stimulere til flere mindre prosjekter på videregående skoler rundt omkring i landet?

Statsråd Kristin Halvorsen [10:42:04]: Jeg tror det viktigste vi kan gjøre, i tillegg til å trekke fram Ullern, er – som jeg også prøvde å gi uttrykk for i svaret mitt – å se de prosjektene som finnes andre steder i landet, selv om de ikke ligger inntil et universitetssykehus eller et forskningsmiljø på akkurat samme vis. For dette må gjøres på litt forskjellige måter. Jeg tror også den grunnleggende holdningen, som også interpellanten var inne på, er ekstremt viktig. All forskning viser at vi får mest igjen for å investere i de yngste. Det jeg kan lære hvis jeg melder meg opp på universitetet nå for å ta etter- og videreutdanning, er sikkert enormt, men det en treåring, en fireåring, en femåring og en tiåring har muligheten til å lære, er uendelig. Når det gjelder det å ha en holdning i samfunnet om at vi alle har et ansvar for å inspirere den oppvoksende slekt slik at man vokser, kommer seg inn, blir interessert og opplever ting som er relevant, tror jeg faktisk vi har en del igjen i mange miljøer.

Lærlingordningen i Norge er egentlig ganske unik. Mange bedrifter ser at de har en egeninteresse, men tar også samfunnsansvar ved å gi lærlingplasser og følge opp. Mange andre gjør det ved å tilby faddere i tilknytning til praksisbrev. Det er noe av den samme typen ansvar.

Parodien på en professor, en nedstøvet eldre herre som sitter i en krok med vektballene sine og gnurer på dem, er nok ikke lenger en realitet, for det finnes mange forskere som deltar. På skolesiden er det jo mange som deltar i undervisningssituasjonen også. Men det kan bli flere som gjør nettopp det, og er med. Jeg vil påstå at utrolig mange miljøer hadde hatt veldig godt av det selv. For man blir skjerpet på en annen måte når man blir tvunget til å svare på spørsmål man kanskje ikke har stilt seg selv på ti, fem eller to år. Jeg er helt sikker på at de professorene i Ungarn som har en tvungen dag i barneskolen, får med seg noe tilbake derfra som de tenker videre på.

Så tror jeg det er et poeng i seg selv at lærere gjennom denne typen samarbeid får påfyll uten å måtte bestemme seg for å ta etter- og videreutdanning, fordi de er i et miljø der man automatisk blir oppdatert gjennom å ha nær kontakt med forskere og næringsliv. Det betyr selvfølgelig ikke at vi skal slutte med etter- og videreutdanning, tvert imot. Det betyr bare at det blir en ekstra effekt for hele læringsmiljøet.

Så er jeg ikke sikker på om det er sjåvinisme eller evne til å dele kunnskap som man kanskje kommer best ut av det med – det er vel kanskje en blanding, at man er bevisst hva man selv kan bidra med i et fellesskap, men samtidig er evnen til å utnytte det andre også veldig spennende.

Truls Wickholm (A) [10:45:26]: Først vil jeg takke representanten Skei Grande for å ta opp et spennende tema.

Hvordan vi organiserer framtidens skole, er absolutt en sak som interesserer politikere og som interesserer denne salen.

Ullern skole er et spennende eksempel. Her vil elevene gis en helt unik mulighet til å samhandle med et av Norges sterkeste kompetansesenter. Man får mulighet til å treffe forskere, delta i spennende prosjekter og utvikle seg på en helt unik måte. Men det er likevel slik at organiseringen i seg selv ikke er noen garanti for suksess. Jeg synes at mye av det som har skjedd på Ullern skole fram til i dag, er et eksempel på at det handler minst like mye om god skoleledelse og – som statsråden og interpellanten var inne på – om ildsjeler, folk med driv, som vil noe.

Interpellanten var også inne på at for åtte år siden hadde Ullern skole bare ni primærskolere, og rektor Pål Riis har vært en drivkraft for å få til en stor omstilling ved skolen, som i dag er blitt en av Oslos mest søkte skoler, og en nasjonal demonstrasjonsskole. Skolen har hatt en visjon om at Ullern skal være førsteklasse fra første klasse. Dette har de klart, på tross av et vanskelig utgangspunkt og et dårlig rykte blant elever i osloskolen. Nå fullfører over 90 pst. av elevene. Det er fokus på individuell tilpasning, og skolen har også fokus på karakterutvikling hos den enkelte elev. Det synes jeg også er viktig.

Noe av det som gjør at jeg mener nye Ullern skole i det nye bygget har veldig stor mulighet for å lykkes, er den fysiske nærheten – at man faktisk organiserer Oslo Cancer Cluster, næringsparken og Ullern videregående skole i ett og samme bygg. Det blir ikke et bygg der man er inndelt i ulike seksjoner, men et bygg der man er nødt til å bevege seg på kryss og tvers, hvor man blir tvunget til å samhandle, være i det samme miljøet med felles kantineområde, treffe hverandre i gangene. Jeg tror at det er dette møtet mellom mennesker som har mulighet til å gjøre denne skolen helt unik, og som gjør at det blir et helt spesielt miljø.

Det samarbeidet som knytter høyere utdanning og bedrifter sammen, er enestående, men uten en sterk skoleledelse med fokus på elevenes læring vil ikke dette nødvendigvis bidra til å løfte elevene og skolen. Jeg er enig med interpellanten i at vi bør søke å legge til rette for slikt samarbeid flere steder, men jeg vil også advare mot å tro at det å skaffe seg en samarbeidsavtale med en bedrift eller et forskningssenter i seg selv vil løse ting. Skoler og skoleledelsen må ha en plan – de må ville noe med det de gjør.

Jeg synes også det er spennende at man på Ullern får muligheten til å tenke karriere i et lengre løp – man får mulighet til å se seg selv i en større sammenheng. Her ser man at også folk som tar vanlig omsorgsarbeiderfag, vanlig elektroutdanning, har en rolle å spille for næringsutvikling, forskning og høyere utdanning. Her ser man at det ikke bare er forskning og høyere utdanning som er det eneste viktige og riktige å velge, men at det er mulig også å gjøre den type ting senere i livet. Jeg er enig med interpellanten i at det er viktig å ha professorer som helter, men det er også viktig å ha personer på andre nivåer som helter – ha ingeniører og yrkesarbeidere som helter og være klar på hvilken rolle de har i samfunnet.

Så vil jeg til slutt si at det er viktig at man ikke blir for spesialisert. Det er viktig at man, når man går på Ullern skole, ikke tror at kreftforskning er det eneste man skal drive med. Det må fortsatt være sånn at videregående opplæring skal gi elevene basiskompetansen som skal til for å lykkes videre i livet, at man skal kunne ta egne valg senere, og at kunnskapen skal eies av eleven.

Mette Hanekamhaug (FrP) [10:50:43]: Vi i Fremskrittspartiet stiller oss utrolig positive til prosjektet mellom Ullern videregående skole og Oslo Cancer Cluster. Det er en unik kombinasjon mellom en læringsarena og en forskningsarena som vi tror vil styrke begge. Dette er det første, men forhåpentligvis ikke det siste i sitt slag i Norge. Det unike med dette tilbudet er at elevene får mulighet til å sette teori ut i praksis. De får mulighet til å se at den teorien de lærer på skolen, ikke bare er noe som er der – noe som skiller seg fra næringslivet – men faktisk er en viktig og vesentlig del av framtiden deres.

Samtidig er det viktig med samarbeidet, både for kompetanse og innovasjon, for OCC. Norge kan ikke konkurrere på pris og kvantitet, men vi kan konkurrere på kvalitet. Jeg tror det vil få positive konsekvenser også for OCC å knytte til seg elever, for kompetansen hos de elevene som får lov til å være der, kommer til å bli styrket og hevet.

Representanten Skei Grande var inne på viktigheten av å bekjempe frafallet i videregående skole. Senest i går var det et oppslag i Vårt Land med forskningsresultater som viste at halvparten av de elevene som er lite motivert i skolen, forteller at arbeidet med ungdomsbedrifter og praksisarbeid er meningsfylt og også gjør dem interessert i fagene på skolen. Det er viktig at vi, som også statsråd Halvorsen tok også til orde for, ser de mange andre samarbeidsprosjekt i Norge der man knytter næringslivet inn i skolen. Det er vi i Fremskrittspartiet veldig opptatt av, og vi ser dette som et flott foregangseksempel.

Ungt Entreprenørskap er noe en driver på nasjonal basis med tanke på nettopp denne type arbeid og involverer over 100 000 ungdommer i ungdomsbedrifter og slike typer aktiviteter. Vi er veldig positive til dem, og vi ønsker bl.a. en forsterkning av UE.

Statsråd Halvorsen var inne på at vi må investere i de yngste, at vi skal få lov å være gode, og at man også skal ha helter i samfunnet å se opp til. Hun tok også til orde for at her står det en del igjen, og det er vi i Fremskrittspartiet enig i. Problemet i dagens skolesamfunn er at det er ikke like bra å være den gode, det er ikke alltid man blir oppmuntret til å være best. Noe av årsaken til det er at skolesystemet i dag bygger på at vi skal være like. Vi skal ha samme utdanningen, vi skal ha samme undervisningen, og vi har samme utgangspunkt. Vi i Fremskrittspartiet mener nettopp det representanten Skei Grande tok til orde for: viktigheten av å ha helter i skolen og noe å strekke seg mot. Da er det også viktig at de flinke elevene får lov å være flinke, at de får lov å utvikle sitt potensial, at de får ekstra utfordringer, og at de får lov å hevde seg.

Slike prosjekt som dette er viktige når det kommer til kampen mot frafall i videregående skole. Her skrøt stats-

råd Halvorsen av at bedriftene har vært flinke til å ta sitt samfunnsansvar. Dessverre mener vi at det offentlige ikke har vært like flinke. Vi ser det på landsbasis i dag. Det er 34 500 lærlinger. I underkant av 2 000 av disse har lærlingplasser i kommuner, i kommunale bedrifter og fylkeskommuner. Det offentlige har sviktet sitt ansvar med å tilby videregående opplæring også til dem som velger valgfag, som ønsker å bli lærlinger og få fagbrev. Her har det offentlige en lang vei å gå med å tilby elevene lærlingplass.

Vi må også stimulere bedriftene til å ta inn flere lærlinger. Vi ser at inntak av lærlinger ofte er sesongbetont. Det svinger med konjunktorene. Når vi nå er i en konjunkturedgang, ser vi at inntaket av lærlinger blir mindre. Vi må stimulere bedriftene til å ta inn flere, og dekke de reelle kostnadene med å ta inn lærlinger – som ikke blir gjort i dag. Så lærlingtilskuddet må økes, samtidig som vi synes vi skal se på en god idé som NHO bl.a. er med på å utvikle, nemlig en startkapital til bedrifter som ønsker å gjøre seg om til lærebedrifter, slik at vi stimulerer flere bedrifter til å åpne seg for i det hele tatt å ta inn lærlinger.

Jeg ønsker bare å si at dette prosjektet er veldig spennende. Vi ser på det som veldig viktig i kampen mot frafall å få i gang slike typer prosjekt, og vi håper at statsråd Halvorsen – og resten av Regjeringen – også er positive og ønsker å legge til rette for dette også flere steder i landet, både med bakgrunn i den metoden vi ser her, med fysisk sammenkobling, og med bakgrunn i flere prosjekter der næringslivet får lov å delta og komme inn og bidra både i den videregående utdanningen og i ungdomsskoleutdanningen.

Elisabeth Aspaker (H) [10:55:46]: Interpellanten har satt fokus på det som må sies å være en solskinnshistorie fra skolehverdagen, og som Høyre håper kan bli til stor inspirasjon også for andre. Da det så som mørkest ut for Ullern videregående skole, evnet man å brette opp ermene, og skolen er i ferd med å gå opp helt nye veier for videregående opplæring i Norge.

Samarbeidsavtalen som sikrer Ullern videregående skole en sentral rolle i utviklingen av Oslo Cancer Cluster Innovasjonspark, er skolepolitisk nybrottsarbeid nasjonalt – ja, antagelig også internasjonalt. Prosjektet er et resultat av kreative og initiativrike mennesker både innenfor skole, forskning og næringsliv, der Ullern videregående skole har fått full backing fra sin skoleeier, Oslo kommune.

Det er god grunn til å heie fram slike offensive initiativ, og det er kanskje noe litt unorsk over det som nå skjer.

Sett fra Høyres side er det svært gledelig at vi nå kan få til en slik satsing i skjæringspunktet mellom realfag, entreprenørskap og helsefag. Vi trenger flere realfagskandidater i framtiden, og initiativ som dette er da svært velkommen.

Etter Høyres oppfatning bør det i prinsippet ikke være forskjell på å dyrke toppidrett og å dyrke realfag, som i dette prosjektet, og gi elever i videregående opplæring innblikk i og mulighet til å oppdage forskningens spennende verden. Jeg tror dette kan være en viktig motivasjonsfaktor

for at flere skal ønske å gjøre en forskerkarriere innenfor realfaglige og medisinske disipliner.

Samarbeidet med Oslo Cancer Cluster er en vinn-vinn-situasjon der også realfaglærerne ved Ullern videregående skole er sikret systematisk etterutdanning årlig. Det må sies å være enestående i norsk sammenheng.

Arbeidsfellesskapet mellom elever, lærere, forskere og andre ansatte i Oslo Cancer Cluster Innovasjonspark vil gi alle parter muligheter til å lære av hverandre, og for elevene vil dette kunne gi en verdifull nærkontakt med det arbeidslivet de selv skal ut i om ikke altfor mange år. Mange elever sier de har problemer med å se nytten av det man skal lære. Dette prosjektet har det i seg at det lettere kan synliggjøre både samfunnsnytt og egennytt av skolefagene. Her kan teori og praksis gå hånd i hånd også i fag som tradisjonelt har vært betraktet som teoretiske fag.

Statsråden var opptatt av at fylkeskommunene må få til gode samarbeidsrelasjoner med næringslivet og arbeidslivet. Jeg er svært enig i det. I så måte framstår her Oslo kommune og byråd Torger Ødegaard som både offensive og nytenkende. Jeg antar også at våkne fylkeskommuner, med den omtalen og den interessen som har vært rundt dette prosjektet, for lengst har satt seg inn i både planene for Oslo Cancer Cluster Innovasjonspark og hva dette betyr for Ullern videregående skole, og er på leting etter lignende muligheter og prosjekter hos seg selv.

Uansett er det viktig at departementet og statsråden kan følge dette prosjektet tett og sikre dokumentasjon av det som nå er i ferd med å utvikle seg, slik at de erfaringer som her gjøres, kan viderefremmes og bibringes resten av Skole-Norge på egnet tidspunkt. Jeg tror, i og med at dette er nybrottsarbeid, det er viktig at vi ikke bare lar det seile sin egen sjø, men at vi faktisk interesserer oss for de prosessene som går og den læringen som skjer, og for hvordan dette faktisk kan bli til berikelse og initiere noe helt nytt innenfor videregående opplæring.

Oslo-ungdom i den rette alderen vil om få år få et unikt skoletilbud, og jeg er ganske sikker på at det kan komme til å bli stor rift om disse skoleplassene, selv etter den betydelige elevtallsutvidelsen som er vedtatt for denne skolen. Så jeg ønsker alle de involverte partene lykke til med realiseringen av Oslo Cancer Cluster Innovasjonspark, og jeg ser med stor spenning fram til hva resten av norsk skole kan lære av det spennende prosjektet som nå tar form.

Aksel Hagen (SV) [11:00:37]: Jeg tilhører også dem som synes dette er veldig positivt og spennende. Det vi nå gir oppmerksomhet til, er noe av det spennende og viktige utviklingsarbeidet som skjer i norsk skole i dag. Det er bl.a. viktig med tanke på frafallsproblematikken, som vi alle er så opptatt av.

Jeg har lyst til å ta utgangspunkt i mitt eget hjemfylke, Oppland, og ikke minst Distrikts-Oppland. Som vi alle vet, er det særlig på små distriktsskoler vanskelig å gi god og kompetent undervisning. Det å være lærer her blir fort noe ensomt, og det blir fort noe sårbart. Ett kompensierende virkemiddel da er jo å åpne opp skoledøra og begynne å samhandle med samfunnet. Det er nettopp det vi har et eksempel på her. Det er veldig positivt at vi nå ser at det

er mulig å løse litt opp på strukturen her, slik at vi kan gjøre dette på en mer fleksibel og god måte, f.eks. der vi har fireårige utdanningsløp; at vi ikke trenger å tenke nærmest mekanisk to pluss to, men at vi fra første stund kan koble samfunnsliv og skoleliv og få det til å bli et godt utdanningsløp for læreren og for eleven.

Litt mer om læreren: Et av problemene med å være lærer på slike små skoler er at det er vanskelig å holde seg faglig oppdatert. En måte å gjøre det på er å samhandle med nettopp næringsliv og samfunnsliv og på den måten få et større miljø som en kan drive opplæring i.

Vi merker veldig sterkt i Oppland at dette er også godt for det lokale næringslivet og det lokale samfunnslivet, for tradisjonelt har både næringslivet og samfunnslivet vært – det er litt voldsomt å si det, kanskje – litt utdanningsfiendtlig. Det har liksom ikke gitt status å være opptatt av skole og lesing og studering. Men nettopp ved at også næringsliv og samfunnsliv får et innblikk i hvordan skolen fungerer, får de en økt forståelse for hvor viktig denne aktiviteten er.

Et konkret eksempel fra Oppland, og da går jeg fra Distrikts-Oppland og til byen Lillehammer, er knyttet til et studieforberedende studietilbud der en har lagt inn noe i tillegg når det gjelder kulturfag, og derfor blir det da også kalt «kulturklassen». I tillegg til de studieforberedende aktivitetene har en innledet et samarbeid med næringslivet knyttet til å drive med foto, dans, billedkunst og musikk. En har fått til et samspill mellom de elevene og de lærerne som driver med det studieforberedende løpet, og næringslivet og samfunnslivet her, og dermed oppnådd at elevene får en samfunnskompetanse, også på studieforberedende linjer, som de ellers ikke ville ha fått. De får litt «salt i maten» som elever. Og lærerne som driver med studieforberedende, får også – i tillegg til dem som ofte er i fokus, de som driver med yrkesforberedende fag – muligheten til å bli bedre på å samhandle med det næringslivet og det samfunnet som den skolen er knyttet til.

Trine Skei Grande (V) [11:04:27]: Jeg vil takke for debatten. Det er bra at vi her også kan diskutere ting vi vil ha, og ikke alltid diskutere ting slik vi ikke vil ha dem, sjøl om det er mulig å se klare politiske skiller i en debatt som denne om hva vi vektlegger ved en slik type samarbeid.

Jeg har lyst til å dra fram at det kan se ut som om det bare er skolen som tjener på dette. Men jeg ble litt inspirert av Aksel Hagen på at også næringslivet rundt kan tjene på dette, spesielt i distriktene, der skolene virkelig er en kompetansebedrift. Jeg har sjøl vært lærer på videregående nivå i et distriktssområde der næringslivet begynte å oppdage hvilken kompetanse det var i den videregående skolen, og som også begynte å inngå avtaler om å kjøpe deler av den kompetansen. For eksempel er all den språkkompetansen som ligger i den videregående skole, viktig for mange bedrifter som jobber seg inn på et internasjonalt marked. Dette førte til flere år med veldig høye lærerlønninger fordi lærerne tjente så mye ekstra. Det synes jeg er helt fantastisk. Men det betyr også at næringslivet har mye å tjene på å skjønne hvilken kompetanse en videregående skole utgjør i et distriktssområde, og at den kompetansen

gjærne kan kobles og byttes. Jeg tror det er et stort potensial for å gjøre noe her, men skal man klare å gjøre det, må de ildsjelene som har lyst til å stå på for dette, få en klapp på skulderen og høre at det de holder på med, er riktig.

Mitt forsøk med denne interpellasjonen var å gi en klapp på skulderen til dem som holder til på Ullern videregående og få fram at dette er viktig og riktig. Kanskje det er flere som ser seg igjen i den typen prosjekt, og kan se at dette er noe som vi som nasjonale skolepolitikere syns det bør stimuleres til og legges til rette for. Kanskje kommer det til å føre til at noen i våre partier som sitter og skal planlegge videregående skoler lokalt, planlegger dem på en litt annerledes måte enn de ville ha gjort med bare tradisjonelt arbeid. Jeg håper at også statsråden bidrar til en dugnad for at dette skal spre seg rundt omkring i landet.

Statsråd Kristin Halvorsen [11:07:09]: Interpellanten Trine Skei Grande har gjennom å ta opp dette eksemplet bidratt til å gi dem som står bak, en klapp på skulderen. Så har vi lesset på med noen flere eksempler fra litt flere steder i landet – som jeg også håper føler seg inspirert av å være omtalt fra Stortingets talerstol, og som vil stå i referatene til evig tid.

Men hele poenget er at hvis man klarer å finne måter der skole og arbeidsliv kan samarbeide bedre og finne måter å kombinere forskningsmiljøer på, kan man skape noen læringsmiljøer og koble noen miljøer som alle vil tjene på. Jeg tror det altfor mange steder er sånn at det er altfor dårlig kontakt mellom ulike miljøer – at skolemiljøet er ett miljø, at de næringsdrivende holder på med noe annet, og at det er for lite utveksling av kompetanse mellom ulike arenaer. Det kan godt være sånn selv i ganske små lokalmiljøer at man ikke ser hvilke muligheter og hvilken kompetanse som ligger veldig tett på. Så det tror jeg det er veldig viktig å få øynene opp for.

Så er det noe annet som er viktig, som også har vært oppe i debatten: Det er fullt mulig å lokalisere ulike forskningsmiljøer – bedrifter, videregående skole – ved siden av hverandre *uten* å oppnå noe særlig samhandling. Det er utrolig viktig at man hele veien klarer å jobbe under den overskriften – den gründerånden – som ligger bak å etablere dette: være i dialog med hverandre, bryne seg på hverandre, få maksimalt ut av det samarbeidet som det ligger muligheter for der.

Noe av dette var også Elisabeth Aspaker inne på, nemlig at vi følger opp, at vi klarer å dokumentere hva ved dette som har vært særlig vellykket, og hva som kanskje ikke fungerte så godt. Det er klart at læringsverdien for andre vil være stor av at vi vet noe mer enn at vi bare hører deres egen historie om hva som har fungert og ikke fungert, selv om det også er veldig viktig. Slik at en form for følgeforskning, eller dokumentasjon, syns jeg er interessant å se videre på, undersøke om det faktisk pågår, om noen har kastet seg over det.

Jeg tror at dette er et veldig viktig eksempel på hvordan vi kan få mye mer ut av de ressursene som finnes på ulike områder i samfunnet. Jeg håper vi kan få gjort mer av det. 2011 kommer ikke til å bli det året der det risler oljemilliarder over alle gode prosjekter. Desto viktigere blir

det at man ser hvilken kompetanse og kvalitet som ligger på ulike ledd, og hva man kan oppnå ved bedre samarbeid.

Presidenten: Sak nr. 9 er dermed ferdigbehandlet.

Etter at det var ringt til votering, uttalte **presidenten:** Stortinget går da til votering.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt:

Meld. St. 4 (2009–2010) – om anmodnings- og utredningsvedtak i stortingsssesjonen 2008–2009 – vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstilt:

Dokument 3:1 (2009–2010) – Riksrevisjonens oppfølging av forvaltningsrevisjoner som er behandlet av Stortinget – vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt:

Statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2009 vedkommende:

Statsministerens kontor
Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Barne- og likestillingsdepartementet
Finansdepartementet
Fiskeri- og kystdepartementet
Fornyings- og administrasjonsdepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og politidepartementet
Kommunal- og regionaldepartementet
Kultur- og kirke departementet
Kunnskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet

Miljøverndepartementet
Nærings- og handelsdepartementet
Olje- og energidepartementet
Samferdselsdepartementet
Utenriksdepartementet og
Utenriksdepartementet – utviklingssaker – vedlegges
protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i å sette i kraft en protokoll til endring av skatteavtalen mellom Norge og Belgia, undertegnet i Brussel 10. september 2009.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i å sette i kraft en protokoll undertegnet i Brussel 7. juli 2009 til endring av skatteavtalen mellom Norge og Luxembourg.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 6

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i å sette i kraft en endringsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Singapore, undertegnet i Singapore 18. september 2009.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 7

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i å sette i kraft en endringsprotokoll med tilleggsprotokoll til skatteavtalen mellom Norge og Østerrike, undertegnet i Wien 16. september 2009.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 8

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker i å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Polen med tilhørende protokoll, undertegnet i Warszawa 9. september 2009.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: I sak nr. 9 foreligger det ikke noe voteringstema.

Sak nr. 10 [11:20:55]

Referat

- (178) Representantforslag fra stortingsrepresentant Robert Eriksson om endring av folketrygdloven slik at utenlandske statsborgere som kommer til Norge og begår kriminelle handlinger ikke får rett til medlemskap i folketrygden (Dokument 8:42 S (2009–2010))
Enst.: Sendes arbeids- og sosialkomiteen.
- (179) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Oskar Jarle Grimstad, Nikolai Astrup, John Thune, Bjørn Lødemel, Siri A. Meling, Henning Skumsvoll, Ketil Solvik-Olsen og Borghild Tenden om en helhetlig avfallspolitikk og fjerning av sluttbehandlingsavgiften for forbrenning av avfall (Dokument 8:40 S (2009–2010))
Enst.: Sendes energi- og miljøkomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandlet.

Forlanger noen ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.